

כל הנשבעין פרק שביעי שבועות

מסורת הש"ס

(א) [לעיל מה: (ב) ופי'
מלשון פקדנה כדפי' נדרים
טז: (ג) בית קוב: בית
מה: (ד) [לעיל מה: בית ה:]
(ה) [בדפיוי נמי:] (ו) [ליל
מתניחא:] (ז) [ופי' תוס' כ"ב
לג: ד"ה לחיל ולאדרי:]
(ח) [דף ה: ופס:],

מוסף רש"י

בזמנו נשבע ונרטל
כלומר אם בזמן מוכנו,
דרך נשבע ונרטל, דהיינו
מן הנשבעין ונרטל
מן בזמן נשבע ונרטל
וטעמא משום דנכל
הניח טרוד כסועלי
המטהו לשכר (רשב"ם)
ב"ב מהה"ע עבר זמנו.
אמר ששקה התמה
המוציא מחבורו. שכר
(שם).

רבינו חננאל

[illegible][illegible]

היהיה להביא עדים שלא קצץ אלא
היהיה אחרת: רבי יהודה היה כו'. והנה נמי
בשבעה אצל בעל היתא מן ההנהגה
שחרי מורה במקום: אחרים מחמיר.
על השכר לתשלול בשבעה מיניה
שעדיה על בעל היתא: אלא קצץ
"יהודה היה ולא רבנן". בתמיה. היה
היה דמיון דלמקצץ נשבע שחרי
יהודה קאמר לה ולא רבנן השתא
היה דמחמיר ר' יהודה אשכר כגון
ששאלין מקצת והיה אלא בעל היתא
ששאלין רבנן אשכר ויהיה נשבעה: כשבעה:
אלא כהא פליגי כו'. ועלום קצץ
ר' יהודה ולא רבנן והא דמי כה
רבנן שמואל רבנן היה ודקשיל לו
השתא היה דמחמיר ר' יהודה כו'
היה ובהא פליגי רבי יהודה פבר
בדאורייתא עבדו רבנן מקנחא לשכר
היה דלמח אצל בעל היתא שבעה
בדאורייתא עבדו רבנן מקנחא לשכר
היה פסיכה בשבעה עליה אצל ארבע
מקנחא היה וקנחא לתקנחא אלא
שעבדין היה דלון שם מקנחא היתה
אלא רמח אצל בעל היתא אלא שבעה
היה דרבנן היה גופה מקנחא היה
היה נתמן וקנחא לתקנחא להפכה
שבעה היתא ולמישידיה אשכר לא
עבדו רבנן: וקליס מידבר דכירי
אשכר. סבירא להו לרבנן דפליגי
בדאורייתא יהודה השכר אשכר דה
לוי: שכר: דקטיל ודקטיל. חתום הדק
וישאלין ללחן: דגויס. אומר לעשות
דבר בחמה ושגוען ואינו עושה:
ויהיו מאי משכנו. אחום שיעדו
משכנו יעידו מה משכנו ומה שבעה
כעווען כלים (הכניסו) חתם
בגנפיו. כה"כ טוען שנטל כלים
קטנים שגם יוכל להחמיר חתם
בגנפיו כגדיו ולא הכירו כה"כ עדים:
אמר רב יהודה גרסין ולי' דלמח:
ואמר

אמר רבא בהא קמיפלגי רבי יהודה סבר בראוריית
לשכיר ובדרבנן הואי קנתא ואתקנא לתקנתא
בדרבנן נמי עבדין קנתא לשכיר וקוציעה מידבר
אותו שנכנס לביתו למשכנו כו': ודלמא
אמר רב נחמן האי מאן דנקיט נרגא בידיה
דלקלא דפלגיא ואשתתח דקמיל ושדי לא
אלמא עביד איניש דגוים ולא עביד הכא נמי
ומושכנו וליהוי מאי משכנו אמר רבה בר בר
הנטיילין תחת כנפיו אמר רב יהודה ואוהו שהממין

[illegible]

וַיִּשָּׂא וּסִיפָא בְּרֵאִיָּה רֵאִיָּה דְלִשְׁלָם קִתְּנֵי
רֵאִיָּה דְשִׁבּוּעָה לֹא קִתְּנֵי אִ"ר יְרִמְיָה בֶּר אֲבָא
שְׁלַחוּ לֵיה מִבֵּי רַב לְשִׁמְוֵאל וּלְמַדְנֵי רַבִּינוּ
אִימָן אֹמֵר שְׁתִּים קֶצֶצֶת לִי וְהִלָּה אֹמֵר לֹא
קֶצֶצֶתִּי לָךְ אֲלָא אַחַת מִי נִשְׁבַּע אִמְרֵי לָהֶן
לְבָזֵי יִשְׁבַּע בַּעַל הַבֵּית וּיְפִסֵּד אִמָּן קֶצֶצִיָּה
וְדֹאֵי מִידְרֵי דְכִדְרֵי אִינְשֵׁי אִינֵי וְהָא תַנִּי רַבָּה
בֶּר שִׁמְוֵאל ^אקֶצֶץ הַמַּעֲ"ה וְאִי לֹא מִיִּיתֵי רֵאִיָּה
^בפֶּקַע אֲמַאי יִשְׁבַּע בַּעַל הַבֵּית וּיְפִסֵּד אִימָן
אֹמֵר רַב נַחֲמָן ^גלְצַדְרִין קִתְּנֵי אוּ מִבְּיָא רֵאִיָּה
וְיִטְוֹל אוּ יִשְׁבַּע בַּעַל הַבֵּית וּיְפִסֵּד אִימָן מִיִּתִּיבֵי
הַנְּתוּן טְלִיתוֹ לְאִוּמָן אֹמֵר אֹמֵר קֶצֶצֶת לִי
שְׁתִּים וְהִלָּה אֹמֵר לֹא קֶצֶצֶתִּי לָךְ אֲלָא אַחַת
כָּל זֶמַן וּשְׁטִלִית בִּיד אִוּמָן עַל בַּעֲ"ה ^דלְהִבֵּי
רֵאִיָּה נִתְּנָה לוֹ בִּזְמַנֵּי נִשְׁבַּע וְנוֹטֵל עֲבָר זְמַנֵּי
הַמַּעֲ"ה בִּזְמַנֵּי מִיָּהָא נִשְׁבַּע וְנוֹטֵל אֲמַאי יִשְׁבַּע
בַּעֲ"ה וּיְפִסֵּד אִימָן אֹמֵר רַב נַחֲמָן בֶּר יִצְחָק הָא
מִנֵּי ר' יְהוּדָה הֵיא דְאֹמֵר כָּל זְמַן שְׁשִׁבּוּעָה
נִיטָה אֲצֵל בַּעֲ"ה ^השְׂכִיר נִשְׁבַּע וְנוֹטֵל הִי ר'
יְהוּדָה אֲלִימָא ר' יְהוּדָה מַתְנִיתִין אַחְתְּוֵי
קָא מַתְמִיד רַתְּנִי רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר עַד שְׁתִּים
שֶׁשׁ מִקְצֵת הוֹדָאָה אֲלָא רַבִּי יְהוּדָה דְּכִרְיִיתָא
דְּתַנִּיא שְׂכִיר כָּל זְמַן שְׁלֹא עֲבָר עָלָיו זְמַנֵּי

הרי זה נשבע ונוטל ואם לאו אינו נשבע ונוטל ואמר ר' יהודה אימתי בזמן שאמר ללולתן לי שכרי חמשים דינר שיש לי בידך והוא אומר התקבלת מהן דינר והב אשכר לו שתיים קצצת והלה אומר לא קצצתי לך אלא אחת אבל אמר לו לא שכרתך מעולם או שאמר לו שכרתך ונתתי לך שכר המוציא מחבירו עליו הראיה מתקוף לה רב ששישאל בריה דרב אידי אלא קצץ רבי יהודה והוא היה ולא רבנן השתא היכי דמחמיר רבי יוחנן מקילי רבנן היכא דמקיל רבי יהודה מחמיר רבנן ואלא מאי רבנן ואלא רתני דרבה בר שמואל קצץ המוציא מחבירו עליו הראיה מני לא רבי יהודה ולא רבנן אלא

יְהוּדָה סָבַר בְּדַאווִייתָא עֲבָדוּ לֵיהּ חֲקִנְתָּא וְחֲתִנְתָּא לְחִקְנָתָא לֹא עֲבָדִין וּרְבִנָּן סָבְרִי לְמַכִּיר וְקַצִּיצָה מִיַּדְכִּי דְכִי: נְגוּל כִּיצַד הוּא לְמַשְׁכְּנו כּו': וְדִלְמָא לֹא מַשְׁכְּנו מִי לֹא נִקְיֵט נִרְגָא בִּידֵיהּ וְאָמַר אִיזִיל וְאַקְטִילָהּ קְטִיל וְשַׂדִּי לֹא אִמְרִינָן דְּהוּא קְטִילָה אַ עֲבִיד הֵכָא נִמְי דְּגוּסִים וְלֹא עֲבִיד אִימָא יְבִיבָה בְּרַ בְּרַ חֲנָה אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן כְּמוֹעֵנו כְּלִים יוּדָה רָאוּהוּ שְׁהִמְצִין כְּלִים תַּחַת כַּנְפֵי וַיֵּצֵא וְאָמַר

בגלגול והעדים מעידים שיש לו י נוח לו י יושבע על הש
 י עדים הכוללת הקמת מרקאמר י יהודה עד ששה
 י יר לו ככר מה שראו העדים וממלא דלמור' התסס' אל
 י אל חימה לנרד הנה דלמור יטולה אזה אלמ
 י אל רחיה הלהס כר' חייל בדמות צפ"ק כד"מ ודק ה
 קררי הוא חזו חד לדודה במתקן הטענה וחד
 יאיוו הלאסל אפילו מאן דפטר טעטנו מטייו והורס
 יאיוו הלאסל אפילו מאן דפטר טעטנו מטייו והורס

מז.

עין משפט
נר מצוה

כד א ב מ"י פ"ד מהל' סמיכות הל' ז סמג
עשין פט טוש"ע ח"מ ס"י
פט ספיף ד:
כה ג ד מ"י שס הל' ח
טוש"ע ח"מ ספיף ה
וע"י שס:
כו ה מ"י פ"ד מהל' גולה
הלכה ד סמג עשין עג
טוש"ע ח"מ ס"י ל ספיף
ב:
כז ו מ"י שס הלכה ה
טוש"ע שס ספיף א:

רבינו חננאל (המסך)

שכר שפיר על כבודו
[מסן] אל ח'לין פעלות
שכר הר' זה נשבע
ונטל. ואם לא יאמר
אמר א' יתרה אמי
בזמן שאמר לו כי שכר
לו זה וזה אמר נתקבל
מלך דירי נא לא שר
לו כי רצת לו והוא
אמר א' אבל אמר לא
שכרתי. ואם לא שר
שכרתי נתתי לו שכר
המנוצח ומתקבר עליו
היחיד. מחפשי עליו
קצ' בזמן שכל ונטל
לוי יתרה וזה ונטל
השואב שכר ומחפשי
יתרה ואמר שכר
אלה ע' שחית ש' מקצת
הדאק מקילי רבנא ואמר
שכר דלית ש' מקצת
הדאק נשבע ונטל היכי
דוקל ר' יתרה בקציה
ואמר נשבע ונטל מחפשי
רבנא ואמר לא לו
שאל וזה רבך כי שאל

[illegible]

(א) אולי צ"ל והלכה כמי ששלה
שמואל לבי רב כי האומן וכו'.
(ב) אולי כן היתה גירסת רבינו
בגמ'.
(ג) רש"י וכל הראשונים לא
פירשו כן.

הודאה במקלח הטענה ור"י אומר
ימא לדר' חייא קמיתא אינה ראיא
ואע"ג דפסיק החס נפרק במרא
ר' חייא כרבנן דר"ג דפטרי טענו
ה ממין הטענה והכי קיימא לן
ין אפשר דפליג אדריב' חייא משום
דאיבא

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones